

ת"פ 31030/12/12 - מדינת ישראל נגד אודי עמירה - נדון, מאור עליה, יאיר קדוש

בית משפט השלום בראשון לציון

27 מאי 2015

ת"פ 31030-12-12 מדינת ישראל נ'
עמירה(עציר) ואח'
31065-12-12

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשמים

1..אודי עמירה - נדון
2..מאור עליה
3..יאיר קדוש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עומרית אבני

הנאשמים 2 ו- 3 וב"כ עו"ד טלי גרידיש

[פרוטוקול הושמט]

החלטה (נאשם 3)

נדחה ליום 7/10/2015 שעה 09:00 לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שרות עדכנית.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות שרות בשב"ס.

הנאשם הוזנה בדבר חובת התייצבותו לדין.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תשע"ה, 27/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

גזר דין

(בעניין נאשם 2 בלבד)

רקע.

בטרם דיון בעניין גזר דינו של נאשם 2 מצאתי להקדים ולומר כי כפי העולה מתוך הפרוטוקולים בתיק זה, נעשו מאמצים רבים במגעים בין הצדדים להגיע להסדר טיעון. תחילתו של ההליך בתיק הוא בכתב אישום שהוגש בתאריך 17.12.12. בצמוד להגשת כתב האישום הגישה התביעה בקשה למעצר שלושת הנאשמים עד תום הליכים. סופו של ההליך הוא שהשלושה שוחררו בתנאים מגבילים. משפטם של הנאשמים לפני התנהל בהיותם משוחררים ממעצר.

הדיון בתיק זה החל ביום 5.2.13 ונדחה מעת לעת במיוחד משום שהצדדים מצאו כי בתיק זה ראוי יהיה להגיע להסדר טיעון. יצוין כי במסגרת הליכי הביניים אף קבעתי, בהחלטה מיום 29.1.14 מותב שידון בתיק זה, אלא שהליכי המו"מ בין הצדדים נמשכו משום רצונם לעשות כן, עד אשר בדיון שהתקיים לפני ביום 2.4.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו ויורשעו על פי הודייתם בכתב האישום המתוקן, באשר לנאשמים 1 ו-3 יופנו לממונה על עבודות שירות בשב"ס וככל שחוות דעתו תהיה חיובית אזי יושת עליהם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בניכוי תקופת מעצרם ועונשים נלווים. באשר לנאשם 2 הצהירה התביעה כי תגביל עצמה לעונש מאסר לתקופה של 14 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

עובדות כתב האישום.

כתב האישום הוגש כנגד שלושת הנאשמים. הואיל וגזר דין זה מתייחס לנאשם 2 בלבד אזי יפורט חלקו של נאשם זה בלבד, אשר יכונה להלן - "הנאשם".

אלה עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם. הנאשם הודה כי "המתלונן" כפי כינויו בכתב האישום, צבר חוב כספי לנאשם, לנאשם 1 ולעוד אדם שזהותו אינה ידועה, בגובה של כ- 80,000 ש"ח - 90,000 ש"ח, בעקבות הלוואות שקיבל המתלונן לצורך הימורים.

מתוך כתב האישום עולה כי המתלונן לא החזיר ההלוואה לנאשם. משום כך, כחמישה חודשים לפני 25.6.12 איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו: "אני אעשה אותך נכה". בתאריך 25.6.12 סמוך לשעה עשר דקות לפני שש בערב,

הגיע המתלון לרחוב קדושי קהיר בעיר תל אביב. מתוך כתב האישום עולה, כי אותה עת שהו הנאשמים באותו מקום, ומשאו את המתלון רצו לעברו. בתגובה ברח המתלון מפני הנאשמים אך אלה הצליחו להשיגו. מיד לאחר מכן, הנאשם ואחרים שזהותם אינה ידועה, בסיועם של נאשמים 1, ו-3, תקפו את המתלון בצוותא חדא, בכך שבעטו בגופו, הפילוהו ארצה והמשיכו להכות בו באגרופים ובעיטות בראשו ובגופו. בעקבות תקיפה זו, נחבל המתלון, באזור ראשו ונפצע באצבע של כף יד השמאלית. בהמשך לתקיפת המתלון כאמור, אבי המתלון העביר לנאשמים באמצעות אדם אחר שזהותו אינה ידועה, 10 שיקים דחויים על סך 7,000 ש"ח.

לנוכח הודיית הנאשם בעובדות הללו, הרי שהורשע בכתב אישום מתוקן בביצוע שלוש עבירות: סחיטה באיומים על פי הרישאה של סעיף 428 לחוק העונשין, סחיטה בכוח בצוותא חדא על פי הרישאה של סעיף 427 לחוק העונשין, ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין.

על פי האישום השני שבכתב האישום, הודה הנאשם כי במועד שאינו ידוע הילוה הנאשם לאדם אחר - אורון חביב, סך של 6,000 ש"ח. בתאריך 21.8.12 סמוך לשעה רבע שעה לפני השעה אחת בצהריים, התקשר הנאשם אל אביו של אורון חביב, לצורך איתור אורון. במהלך השיחה, הטריד הנאשם את האב בכך שאמר לו דברים אלה: "אני על הכסף ויתרתי, אבל תקשיב טוב אני מבטיח לך שאם, איזה איזה יום אנחנו? היום יום שלישי, עד יום שישי אני מוצא אותו ואני שובר אותו. תגיד לו. אני שובר אותו אבל, אני שובר אותו. ככה תמסור לו, אני לא רוצה את הכסף תודה רבה."

הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים).

תסקיר שירות המבחן.

על פי החלטתי הוגש תסקיר משירות המבחן. מתוך התסקיר עולה כי שירות המבחן מכיר הנאשם מאז שנת 2009 כמו גם מחקירה ופיקוח מעצר משנת 2013. שירות המבחן, מפרט בתסקיר כל העובדות הרלבנטיות לעניין ושקל הסיכונים לעבריינות כמו גם הסיכוי לשיקום. סופו של דבר מצא שירות המבחן כי במקרה זה ראוי לאמץ את האפיק השיקומי, אשר עשוי לסייע בחיזוק בחירתו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין כאדם מתפקד ויצרני בחברה. סופו של דבר הומלץ על הארכת המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם, ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך בתהליך הטיפול בו הוא מצוי. כמו כן, ציין שירות המבחן, כי במסגרת צו המבחן יבחן אפשרויות נוספות לסייע לנאשם במסגרת השירות, וכי שירות המבחן יהווה מסגרת מלווה ומפקחת. כמו כן, הומלץ לחייב הנאשם בשירות לתועלת הציבור (של"צ) כעונש מוחשי בהיקף של 300 שעות. שירות המבחן המליץ גם על פיצוי נפגעי העבירות.

טיועני הצדדים לעונש.

בדין שהתקיים לפני ביום 26.4.15 טענו הצדדים לעונש. אקדים ואומר כי המחלוקת בין הצדדים הינה עמוקה, מהותית ומשמעותית. בטרם ביצע הנאשם העבירות הללו עמד נגדו מאסר מותנה למשך 7 חודשים. מאסר מותנה זה, הושת על הנאשם בגזר דין מיום 30.6.10 על ידי, לאחר שהורשע על פי הודייתו ונדון בגין עבירה של סחיטה באיומים הרישאה של

סעיף 428 הנ"ל.

בטרם טיעונים לעונש הגישו הצדדים ראיות לעונש. התביעה הגישה גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם כמו גם עותק מגזר הדין בו הושת על הנאשם המאסר המותנה. באת כוח הנאשם הגישה מסמכים אודות הטיפול שעבר הנאשם במסגרת מרכז טיפולי פרטי המכונה "התחלה חדשה" וכן חוות דעת מטעם מטפלת באמצעות פסיכודרמה אשר טיפלה בנאשם מזה למעלה משנה. כמו כן, הוגשו מסמכים אודות לימודיו של הנאשם, בין היתר, בתחום הייעוץ העסקי.

כמו כן, העידו כעדים לעונש, רב השכונות של העיר בת ים, המכיר את הנאשם מזה כשלוש שנים, העיד מעסיקו של הנאשם אשר פירט דברים אודות תעסוקתו של הנאשם, וכן העיד אביו הביולוגי של הנאשם אשר לא גידלו במשך השנים, לפי שגודל על ידי בן זוגה של אמו המנוחה של הנאשם. אדם זה ביקש רחמים על הנאשם.

בטיעוני התביעה לעונש, מיקדה התובעת טיעוניה בחומרת העבירות אותן עבר ולעברו הפלילי המכביד, מבחינה זו שמדובר בעבירה שנייה זהה כמעט שעבר הנאשם, לאחר שבעבר הושת עליו מאסר מותנה בגין עבירת הסחיטה באיומים, אשר לא היה בו כדי להרתיע הנאשם. התובעת עמדה על חומרת האלימות והאכזריות שבה אשר גילו הנאשם וחבריו כלפי המתלונן, עת היכוהו קשות בנסיבות שהיה יחיד מול רבים ובעודו שוכב על הרצפה. לאלימות זו נוספה גם האלימות המילולית כפי שבאה לידי ביטוי באיומים שהשמיע הנאשם בטלפון כלפי אבי המתלונן השני באישום השני. אף על פי שהנאשם הורשע בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ולא בעבירת האיומים, הרי שלדעת התובעת יש בכך מרכיב נוסף של חומרה. באת כוח התביעה עתרה למתחם עונש הולם של 20 חודשים עד כדי 28 חודשי מאסר באשר לאישום הראשון ובאשר לאישום השני, מתחם שבין מאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר. סופו של דבר עתרה התביעה לעונש מאסר למשך 14 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

באת כוח הנאשם ביקשה לקבל המלצות שירות המבחן. טיעוניה של באת כוח הנאשם מבוסס על עקרון השיקום. לדבריה ככל שעולה מתוך הראיות שהוגשו לעניין העונש, לרבות ובמיוחד, התסקיר, הרי שהנאשם מצוי כיום בדרך שיקומית, אשר הטלת עונש מאסר בפועל יהא בה כדי להסיטו מדרך חיובית זו ולהחזירו לדרך העבריינות. לדבריה המקרה שלפנינו לא היה בא אל העולם אלמלא נחקר המתלונן באישום הראשון, בעניינים אחרים והמשטרה עשתה כל שיש בידה כדי להוציא מהמתלונן מידע אודות המקרה. מדובר באדם שהוא חברו מילדות של הנאשם, אשר לא רצה להתלונן נגדו. כמו כן, הפנתה לטראומה הקשה שהנאשם מצוי בצילה עד היום - פטירת אמו האהובה מסרטן תוך כדי הליכי משפט זה. לדבריה במשך 5 חודשים סעד את אמו עד פטירתה.

דין והכרעה.

השאלה העולה בגזר הדין שלפני היא אחת, כך לפי דעתי, והיא: האם מדובר בשיקום אמיתי שעבר הנאשם. לעניין השיקום, אין צורך להכביר מילים והדבר בא לידי ביטוי במספר רב של פסקי דין וביתר שאת והדגשה לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. כאן ייאמר שמא יהא בכך ספק, תיקון 113 לא חידש כמעט דבר מבחינת שיקולי הענישה. יש והחידוש הוא בדרך או בטכניקה לקראת גזירת הדין, והיו שסברו שבכך תהיה הבניה ואחידות ענישה. לנוכח תוצאות הענישה

לאחר התיקון, הרי שנראה כי אלה שסברו כך התבדו. מכל מקום, תיקון 113 לא חידש גם בעניין השיקום. העיקרון הקבוע בסעיף 40 ד. לחוק העונשין ידוע, והוא יסוד מוסד בשיטתנו המשפטית מקדמת דנא. אלא שעקרון רב חשיבות זה, קיבל מעטה ומקום חוקי - פורמלי במסגרת המתווה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין. רוצה לומר כי על פי שיטת התיקון לאחר קביעת מתחם העונש ההולם יש ובסמכות בית המשפט לשקול הקלה בעונש עד כדי חריגה לקולא מתוך מתחם העונש ככל שבשיקולי שיקום עסקינן.

מרכז הכובד כמו נקודת המשען לקביעה זו, דהיינו חריגה ממתחם העונש ההולם הוא בשאלה האם לפנינו מצוי אדם ששיקם עצמו, באופן כן ואמתי ולא אך משום אימת הדין?

בטרם דיון בשאלה זו, שיש והיא שלובה במידה מסוימת בעברו הפלילי של הנאשם מצאתי להציב, בתחילה, הנימוקים להחמרה בדין. עיון בעובדות כתב האישום, במיוחד האישום הראשון מגלה מידה רבה של אכזריות במעשים התקיפה שתקפו הנאשם ושותפיו את המתלונן. מספר אנשים, הנאשם ואחרים, רדפו אחר המתלונן, בטבורה של עיר, כאילו היה זה מרדף של טורפים אחר חיה בטרם ניצודה, השיגוהו, הפילוהו ארצה וכל החבורה יחדיו הפליאה בו מכותיה, תוך שימוש בבעיטות ואגרופים. ויודגש בעוד הקורבן שוכב על הארץ. אין ספק, אלימות זו הינה ברף חומרה גבוה והעונש בגין מעשים אלה מחייב החמרה בענישה. רבות דובר ומדברים אודות מיגור האלימות הפושה במקומותינו. והנה לפנינו דוגמא לכך. איני מתעלם כי המתלונן אף הוא מצוי בתחום הדמדומים של שולי החברה. הדבר עולה מתוך תמליל השיחה המוקלטת ששוחח עם אנשי משטרה בלי ידיעתו. מדובר באדם אשר מצא לעסוק בהימורים וצבר חובות רבים בעקבות כך. בין היתר החוב לנאשם, אותו התחמק מלהשיב לו. אך אין בכך כדי להכשיר האלימות כלפיו. כמובן שאיני מתעלם מעובדות האישום השני, אשר אף אם מדובר במלל שנאמר בשיחת טלפון הרי שיש בו כדי להוסיף נדבך על נדבכי אלימותו של הנאשם.

אך נקודת ההתלבטות הקשה ביותר במקרה זה, אשר אך אם אשתכנע כי מדובר בשיקום אמתי, כן ותמים, יהיה זה לזכותו של הנאשם, הוא בעברו הפלילי של הנאשם. לנאשם שלוש הרשעות. ההרשעה האחרונה בעבירות של איומים והפרעה לעובד ציבור היא אמנם משנת 2012 אך בעבירות משנת 2008. ההרשעה שלפניה היא משנת 2011 אלא שהיא עבירה של הפרת הוראה חוקית, של תנאי שחרורו של הנאשם שנקבעו בתנאי שחרורו של הנאשם הרלבנטיים לכתב האישום נשוא ההרשעה הראשונה של הנאשם והיא העיקרית והרלבנטית לעניין.

בתאריך 30.6.10 נדון הנאשם בתיק פלילי 3695/09 בעבירה של סחיטה באיומים מיום 6.7.09. בטרם כתיבת גזר דין זה, עיינתי בגזר הדין בתיק הנ"ל. מסתבר כי המקרה דומה בעובדותיו ונסיבותיו למקרה הסחיטה שלפנינו. אלא ששם כל שעשה הנאשם היה לאיים על אמו של אדם אשר היה חייב לנאשם 40,000 ש"ח ולא החזיר החוב. הטיעון לעונש וגזר הדין היו במועד הנ"ל 30.6.10. תסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, והתביעה עתרה בין היתר לעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. באת כוח הנאשם דאז כמו היום, עו"ד גרידיש, שכנעה את בית המשפט, כי מדובר בבחור צעיר, שעובד שלוש שנים באופן מסודר ובעת ההיא המעביד כתב מכתב המלצה, וגם אז, ביקשה לבחון גזר הדין במבחן השיקום ולהימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר.

בגזר הדין מאותו יום, קיבלתי טענות באת כוח הנאשם להקל עמו בדין משום היותו אדם עובד ומשום האמור בתסקיר

שירות המבחן, והחלטתי להימנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, תחת זאת הטלתי על הנאשם עונש מאסר על תנאי, לתקופה של 7 חודשים, הוא עונש המאסר שעמד נגד הנאשם עת ביצע העבירות נשוא התיק הנוכחי.

מה משמעות האמור לעיל? האם אין בכך כדי לבסס החמרה בדין? האם לא הפר הנאשם האימון שניתן בו בגין עבירות של סחיטה באיומים בנסיבות דומות למקרה שלנו, דהיינו הלוואה שהלווה הנאשם ומצא שהדרך לגבותה היא באלימות, לא נדון למאסר גם לא מאסר בעבודות שירות אלא אך למאסר מותנה? האם אין בביצוע העבירות שביצע הנאשם, שנתיים לאחר החסד שנעשה עמו בגזר דין מקל, כדי לומר כי אין ליתן בו אימון? שאלות קשות שאין ספק כי התשובות עליהן מביאות להחמרה בענישה.

במצב דברים רגיל, היה מקום להפעיל המאסר המותנה החל על הנאשם אשר לא היה בו כדי להרתיעו, ובחלוף שנתיים מאז הושת עליו, הפר הנאשם האימון בו, ובתוך כך, כמובן שלא היה בו כדי להרתיעו, ולהוסיף עונש מאסר ארוך נוסף על המאסר המותנה.

התלבטתי רבות בטרם גזר דין זה. שהרי לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן אודות התהליך השיקומי שעבר ועובר הנאשם, יש מקום להאריך המאסר המותנה. אך מנגד מקנן בלבד החשש שמא הנאשם מהתל בכולם. שמא מהתל הוא בשירות המבחן, או בעדים שבאו לבקש רחמים עליו, או גם בבית המשפט ההולך אחר נתוני השיקום ומקל עמו בדין. משום כך, עולה פעם אחר פעם שאלת השיקום האמתי.

במקרה חריג זה מצאתי לקבל המלצת שירות המבחן המבוססת על התרשמות קצין המבחן. כאן המקום לומר מספר מילים אודות שירות המבחן. הכלל הידוע הוא שתסקירי שירות המבחן הם המלצה לבית המשפט ואינם חזות הכול. בית המשפט ישקול המומלץ על ידי שירות המבחן במכלול השיקולים הצריכים לעניין. לשיטתי לפיה הולך אני שנים לא מעטות ועושה בה שימוש במלאכת השפיטה, אני נותן משקל רב לאמור בתסקירי שירות המבחן. במיוחד נותן אני משקל רב ככול ששירות המבחן, על פי הכלים המקצועיים שבידו ועל פי ניסיונם הרב של קציני המבחן, ממליץ על שיקום במקום ענישה מחמירה. וגם במקרה זה הולך אני אחר שיטתי זו ומקבל המלצת שירות המבחן.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

אני מורה על חידוש המאסר המותנה למשך 7 חודשים שהושת על הנאשם בגזר דין מיום 30.6.10 בתיק פלילי 3695/09 של בית משפט זה.

אני משית על הנאשם קנס בסך 5,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

אני מחייב הנאשם לפצות את המתלון באישום הראשון דוד כהן ת.ז. 061007811 בסך 5,000 ש"ח.

הקנס והפיצוי ישולמו בחמישה תשלומים שווים וחודשיים שהראשון בהם יהא 1.7.15.

אני מחייב הנאשם לבצע של"צ בהיקף של 300 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה. כאן המקום לציין כי סברתי שראוי היה שהפיקוח יהיה למשך תקופה ארוכה יותר אך לא באתי לשים שיקול דעתי במקום שיקול דעת שירות המבחן. לפיכך אם יהיה סבור שירות המבחן כי ראוי שהפיקוח יהיה ארוך יותר יפנה לבית המשפט ואתן החלטה בהתאם.

בטרם סיום מצאתי לציין באזני הנאשם את אשר ברור. הנאשם מצוי בפיקוח של שירות המבחן לפי החלטתי באשר לתקופה המבחן כמו גם באשר לשל"צ. ייכשל הנאשם במשהו, מן הסתם ייגזר דינו מחדש, ונראה כי אז, על פי התלבטותי לעיל, שיוחמר עמו הדין.

המוצגים: שיקים, יוחזרו למתלונן.

באשר למוצגים האחרים ייעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תשע"ה, 27/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני דוחה ביצוע השל"צ כפי התוכנית שהוכנה עבור הנאשם עד ליום 5/7/2015.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תשע"ה, 27/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי